

Кандидатътъ свърши разказа си. Неволно възлнението му премина и у мене. Идѣха тия минути, когато много и далечни спомени изведнѣжъ се събуждатъ и дълго ни държатъ въ сладката си властъ. Не можеше и дума да става за спане, не ни съдържаше и въ стаята. Ние се стегнахме набързо и излѣзохме да направимъ обикновената си нощна обиколка.

III

Вънъ на двора неволно трѣбваше да се спремъ, смаени отъ таинствената прелестъ на южната нощъ. Месецътъ бѣше изгрѣлъ напълно, но тънкиятъ му сѣрпъ стоеше още ниско, медно-червенъ и безъ блѣсъкъ. Мъртвитѣ и слаби лъчи нѣмаха сила да разсѣятъ тъмнината и само на изтокъ небето бѣше свѣтло и блещѣше съ нѣжната синина на атлазъ. Тукъ-тамъ грѣха по-едри звезди. Бѣше тихо. Никакъвъ звукъ не се чуваше, никакво движение не разклащаше чернитѣ грамади на дърветата.

Изведнѣжъ нѣкъде наблизко грѣмна буря отъ гласове, странна и непозната пѣсенъ, която скоро затихна, каточе грабната и отнесена надалечъ и веднага пакъ прозвуча все тъй високо и ясно. Какво можеше да бѣде това? Може би рѣката бѣше премината и вече ни нападаха? Часовоятъ заби сигналния звѣнецъ. Тогава и ние съ кандидата, и войниците, които